

Vinhøstrejse til Toscana.

2023.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Vores rejse starter på en fredag, hvor vejret arter sig fra sin pæneste side med 25 graders varme og overskyet. Det er dejligt kørevejr, når vi skal køre ca. 825 kilometer til den lille by Ebrach, som ligger lidt nord for Nürnberg.

Nordtyskland er jo ikke det mest spændende at skulle igennem, så det er begrænset hvor meget interessant der er at se på under vejs.

Til gengæld sørger vores chauffør og guider for dejlig forplejning til os i form af kaffe, the og diverse drinks m.m. når vi holder pauser. Det er utroligt hvad de kan trylle frem fra bussens indre på ingen tid.

Efter en lang dag på landevejen, nærmer vi os Ebrach, hvor vi skal overnatte på det gamle, historiske Hotel Klosterbräu. Det er meningen vi skal være fremme så tidligt, at vi kan nå at blive indkvarteret og være klar til middag på hotellet klokken 20:00.

Men sådan går det ikke.

Alle bilisters mareridt - de tyske motorveje - viser sig ikke fra deres pæneste side den første dag på vores rejse. Vi er derfor først fremme ved hotellet omkring klokken 20:30 og inden vi så bliver indkvarteret og får sat os til bords og spist, er klokken blevet mange.

Men humøret er stadig højt. Hvad betyder en lille forsinkelse, når man er på vej til Toscana og skal ned at smage en masse dejlig vin.

I morgen er der så morgenmad allerede klokken 06:00 - dvs. alle skal op omkring klokken 05:00, så oven på en lang dag i bussen, og sen aftensmad, er der ikke tid eller lyst til den store hygge bagefter.

Alle har travlt med at komme til køjs, så vi kan være nogenlunde friske til morgendagens sidste kilometer til Toscana, en tur på ca. 770 kilometer.

Som sagt er vi tidligt oppe i dag, lørdag, og er klar til morgenmad klokken 06:00. Efter et hurtigt, men dejligt morgenmåltid, er der lige tid til at gå udenfor og trække lidt frisk luft og strække benene.

I går aftes fortalte vores guide, at de meget flotte og imponerende gamle bygninger lige ved siden af hotellet, faktisk er et ungdomsfængsel. Man må sige, at de utilpassede unge bor virkelig standsmæssigt, til trods for tremmerne for vinduerne.

En lille morsomhed på trods af bygningernes lidt triste "indhold", er navnet på vejen, som meget sigende hedder "Anstaltsstraße". Tja....

Vi undrer os ligeledes over et meget højt grantræ, hvis øverste grene er savet af. Øverst på den nøgne stamme hænger der en krans og vi gætter på, at træet fungerer som en slags majstang. Det er ikke set før.

Vi går lidt videre og når lige at se de flotte bygninger, der fungerer som ungersvendenes tvungne og - forhåbentligt for dem - midlertidige opholdssted, før vi kører fra Ebrach på slaget 07:00.

Som sagt er der ca. 770 kilometer motorvej foran os, før vi er fremme i Toscana, hvor vi skal køre rundt de næste mange dage og forhåbentligt smage på en masse dejlig vin.

Heldigvis véd vi ikke på nuværende tidspunkt, hvad der venter os længere fremme.

Allerede nord for Nürnberg rammes vi af de tyske motorvejes forbandelser og ender med at holde i kø i 5 kvarter. Da vi senere når München er der igen kø, kø og atter kø. Der gættes på, at det skyldes Oktoberfest i München, men vi ved det ikke. Selv om guiderne, chaufføren og vi selv har kørt til Sydeuropa i rigtig mange år, har vi aldrig nogensinde tidligere oplevet motorvejs køer i den her størrelse, og nu bliver vores planer for dagen virkelig ændret.

Vi skal oprindeligt spise til aften på Ristorante Valpolicella i Torbe di Negrar, men på grund af de store forsinkelser vi er ude for, kan vi ikke nå frem til restauranten, så guiderne går i gang med at finde en løsning på det.

Forsinkelserne er der jo af gode grunde ingen der er herre over, men det giver alligevel lidt murren i krogene, eftersom det er en middag der er inkluderet i prisen, og vi har glædet os til den.

Men vores chauffør er hurtigt fremme i skoene og citerer nogle ord fra en film der hedder "Den hundredårige". De lyder nogenlunde sådan:

"Hvad der sker, det sker"; "Hvad der kommer, det kommer"; "Livet er som det er, og bliver som det er"; "Der kommer også en dag i morgen".

I løbet af formiddagen siger vores chauffør, at han godt vil servere pølser og brød for os til frokost, hvis der er interesse for det. Han har noget "vand fra hofde 42 og løg fra mors have", så hvis han får at vide hvor mange der er interesseret, vil han sætte noget godt pølsevand over til pølsegilde.

Alle er interesseret, så da vi når frokosttid og holder pause, går ikke lang tid før han har tryllet et pølsebord med brød, vin, øl og vand frem, sammen med guiderne. På denne måde får vi holdt en rimelig hurtig frokost (og med skyldig hensyntagen til vores chaufførs hviletidsregler), kommer vi snart videre.

Senere kommer der flere problemer på vejene, men igen viser vores chauffør hvor godt han er kendt dernede, så vi kører fra motorvejen og ud på de små veje.

Vi kommer på en meget smuk tur, bl.a. gennem Tegernsee, kører videre mod Achenpass og lige pludselig er vi i Østrig. En fantastisk tur på de små veje og dejligt fri for motorvejens ensformighed.

Omkring klokken 17:30 kommer vi til Italien og da vi er nået ned i nærheden af Bolzano, holder vi pause og så skal der være vinsmagning. Nu arrangerer guiderne turens første vinsmagning.

De har simpelthen nogle forskellige flasker vin med i bussen og til stor morskab, står vi på en rastepads og holder vinsmagning. I øvrigt et rigtig godt indslag og afbræk fra en lidt træls dag på landevejen.

Efter en dejlig pause fortsætter vi mod syd og omkring klokken 20:00 kører vi ind på en rasteplads, hvor vi kan få lidt at spise, efter som vi jo ikke kan nå frem til Ristorante Valpolicella i Torbe di Negrar til tiden.

Klokken 21:45 er vi langt om længe fremme ved B&B Hotel Aff i Lago di Garda, hvor vi skal indkvarteres for natten.

Det har på flere måder været en lang dag. På et tidspunkt fortæller vores chauffør, at vi har været 10 timer om at køre 418 kilometer på grund af de mange køer. Men, vi har set en masse smukke ting på de små veje og på trods af mange "bump" under vejs, skal der lyde en kæmpe tak til vores chauffør og guider.

Igen er vi rimeligt tidligt oppe og nede til morgenmad klokken 07:00, så ikke engang på en søndag får vi lov til at sove længe.

Klokken 08:00 sidder vi i bussen og vores endemål i dag er Chianciano Terme, hvor vi skal bo de næste 5 dage på Hotel President.

Men foreløbig går turen ned gennem Po sletten mod Modena og Bologna, derefter krydser vi Appenninerne og fortsætter forbi Firenze.

Efter Firenze følger vi den smukke vinrute på vej SR222 til Greve in Chianti, hvor det er meningen vi skal spise frokost og kan gå rundt på egen hånd.

Greve in Chianti viser sig at være en fantastisk hyggelig by, med et ligeledes hyggeligt trekantet torv. Her finder vi - i lighed med flere fra rejseselskabet - en rigtigt spændende restaurant, hvor vi får en dejlig frokost med tilhørende hvidvin, efterfulgt af en god kop kaffe.

Efter den dejlige frokost går vi en tur rundt i byen, som på sin vis er spændende. Vi er bl.a. inde at se kirken, 'Church of Santa Croce' og de mange spændende forretninger omkring torvet og ikke at forglemme, nogle anderledes spændende og interessante skulpturer som står på torvet. Det er også her, midt på torvet, vi finder en statue af Giovanni da Verrazzano, som var opdagelsesrejsende og navigatør. Han var født i Greve in Chianti (1485 - 1528) og rejste bl.a. meget i Nordamerika og fik senere en karriere som navigatør. Man véd dog ikke en hel masse om ham.

Efter et dejligt ophold i Greve in Chianti, kører vi videre til vingården Tenuta del Palagio - <https://www.tenutadelpalagio.com> - hvor vi skal have vores første rigtige vinsmagning og smage 5 forskellige vine.

Til vinene bliver der serveret Pecorino og Scamorza ost, samt Bruschetta med olivenolie. Desuden er der Cantuccini til Vino Santo.

Alt sammen serveret ved nogle meget flot dækkede borde udenfor i en afskærmet gård. Efter vinsmagningen og indtagelsen af div. oste, er der mulighed for at handle vin. Sidst på eftermiddagen fortsætter vi så til Chianciano Terme, hvor vi er fremme ved hotellet omkring klokken 18:45.

Efter indkvarteringen, hvor vi er heldige at få et værelse med altan og dejlig udsigt ud over byen, er klokken ved at være 20:00 - tid til middag. En noget pudsigt oplevelse, med noget sjov mad. "Affodringen" varer godt 2 timer, så vi er først færdige med at spise klokken 22:00. Så er der ikke mere tilbage af den dag.

I dag er der først morgenmad klokken 07:30. Vi skal ikke af sted før klokken 10:00, så der bliver tid til at slappe lidt af og vi benytter lejligheden til en lille spadseretur ned ad hovedgaden.

Det er et trist syn, at se de mange tomme og forladte hoteller og forretninger, men når man ser bort fra dét, er det en smuk hovedgade med de mange træer i begyndende efterårsfarver.

Vejret er pragtfuldt, det er allerede temmelig varmt og vi regner med, at det igen bliver en dag med omkring 30 graders varme og fuld sol.

Klokken 10:00 går turen til den dejlige by Castiglione del Lago med udsigt ud over Chuisisøen og Trassimenosøen. Vi bliver kørt helt op til Palazzo della Corgna og her får vi tid til selv at gå rundt i de snævre gader, nyde den flotte udsigt ud over Trassimenosøen og så bare slappe af.

På et tidspunkt melder sulten sig dog, så vi finder et stille sted, hvor vi spiser en let frokost og vi er ikke de eneste. Jeg er stadig i tvivl om, hvad det er vi får at spise, men vi bliver da mætte.

Efter at have gennemtravet Palazzo della Corgna, mødes vi igen klokken 13:00 ved bussen og nu kører vi de forholdsvis få kilometer, 11 for at være nøjagtig, til vingården Poggio Santa Maria - <https://www.poggiosantamaria.it> - hvor vi skal smage 3 af deres bedste vine. Bygningerne til vingården er helt nye og super moderne - ganske imponerende.

Da vi kommer indenfor, er vi ikke i tvivl om, at dette her er helt nyt. Det er faktisk lidt mærkeligt at komme ind på en vingård, der ligner noget der er bygget færdigt i går. Alt er top moderne med mange finesser og ikke mindst bygget med henblik på mange besøgende.

Om det så er en elevator mellem de to etager, ja, så er der også sådan én. Og salen, hvor vi bliver bænket til vinsmagningen er utroligt flot og imponerende.

På et tidspunkt bliver der spurgt til, hvordan man vil klare eventuelle dårlige år, når man har bygget så stort og imponerende.

Dertil lød svaret, at: "Det er ikke noget problem"! Der er ingen tvivl om, at der er mange penge mellem nogle af de store vinbønder.

Omkring klokken 16:00 er vores besøg slut og vi vender næsen hjemad mod Chianciano Terme, efter en meget varm, men også god dag og omkring klokken 17:00 er vi hjemme.

Igen i dag er der middag på hotellet - og i dag er det klokken 19:30 - og igen i dag varer det ca. 2 timer, før vi er igennem alle retterne.

Det er nu blevet tirsdag og i dag skal vi besøge den gamle etruskerby Cortona og bagefter til vinsmagning hos Fabio Cenni.

Etruskerne var et oldtidsfolk som kom fra Asien omkring 500 år f.v.t. og fik stor betydning for kulturudviklingen i Italien og Europa.

Det bliver et dejligt gensyn med den gamle by. Vi var der tilbage i 2018 og selvfølgelig har byen ikke forandret sig. Vi får et dejligt gensyn med det berømte rådhus med den store trappe, som brudepar traditionelt skal fotograferes på og det

lille torv foran rådhuset. Det bliver også til et gensyn med den smukke Basilica di Santa Margherita, hvis indre er utroligt smuk i modsætning til det ydre, som er meget ydmygt.

Nu går vi på jagt efter den etruskiske brønd og vi finder den i 'Il Pozzo Galleria D'Arte', et atelier som ligger i Via Nazionale nr. 10.

Her finder vi kunstneren Ivan Botanici, som viser os brønden og fortæller os en masse om dens historie. Brønden er ikke så dyb i dag og vanddybden er kun 1½ meter, så man kan tydelig se de guldfisk der svømmer rundt dernede.

Det er regnvand som sørger for frisk vand til brønden. I gamle dage blev brønden brugt til mere makabre formål, nemlig til at smide de døde ned i.

Oven over døren til det meget flotte og eksklusive atelier, er der en bjælke med et kors. Det er symbolet på, at Kong James var beskytter af de pilgrimme, der kom til Cortona for at bede og søge ro.

Vi får også en forklaring på munkenes tre knuder på det reb de har om livet. De tre knuder symboliserer, at de 1: skal adlyde abbeden, 2: leve i cølibat og 3: hjælpe de fattige.

Efter besøget hos Ivan Botanici, skal vi have lidt frokost og vi finder et hyggeligt sted der hedder 'Berbone', hvor vi får en rigtig dejlig pizza med dertil hørende øl og vin.

Klokken 14:00 er der så afgang til den etruskiske vingård og det er vi spændte på. Da vi kommer til vingården - <https://cantinacennieassirelli.it> - bliver vi modtaget af Fabio Cenni som byder velkommen.

Han har en tolk med - Max - som taler dansk, så der er ingen problemer med at forstå hvad der bliver sagt. Vi kommer nu ned i de gamle kældre og ser hvordan det var i en længst svunden tid og ender i et nyt stort rum, hvor vi så får en masse at vide om deres vine.

Igen smager vi nogle dejlige vine, hvortil der serveres spændende oste, brød med pålæg og snacks, som serveres udendørs i det dejlige, varme vejr.

Efter at have nydt den dejlige vin og tilbehøret, er det tid for at handle lidt vin og vi køber 6 flasker af deres bedste vin, så vi har lidt til de lange vinteraftener derhjemme.

Da besøget hos Fabio Cenni er forbi sidst på eftermiddagen, kører vi tilbage til vores hotel og resten af dagen/aftenen er vores egen.

Inden aftenmaden, er vi alle nede i forhallen og få udleveret 25 € hver, som en kompensation for det manglende måltid mad tidligere på turen.

Middagen i dag er for egen regning, men da der er temmelig langt til den nærmeste restaurant (ca. 3,5 kilometer), går Helle ned i et tilstødende pizzeria og henter en pizza, som vi så spiser på altanen.

Sammen med en god flaske vin fra Fabio får det pizzaen til at glide ned, for den var ikke nær så god, som den vi fik til frokost. Resten af den lune aften nydes på altanen, med udsigt ud over byen.

I dag skal vi på heldagsudflugt til Siena og i aften skal vi til Toscanisk aften. Siena er også et gensyn for os. Det er en rigtig hyggelig by med et fantastisk torv i form af en muslingskal - 'Piazza del Campo', i daglig tale kaldt 'il Campo' - og et rådhus, som har inspireret arkitekten Martin Nyrop, da han i sin tid tegnede rådhuset i København.

Også domkirken Catedrale di Santa Maria Assunta, er en af de mest ikoniske kirker i Italien og bygget i gotisk stil. Vi har god tid til at slentre rundt i byen og ender nede på torvet, hvor vi skal have slukket tørsten, mens vi betragter de mange turister. Senere finder vi et lille spisested, 'Bar Porrione', i en af sidegaderne, hvor vi får lidt at spise. Og vi er ikke de eneste der har fundet stedet, så det bliver til et hyggeligt middags rendezvous med nogle af de andre fra rejseholdet.

Midt på eftermiddagen går turen så tilbage til hotellet, hvor vi kan "lade op" til i aften, hvor de fleste af os skal til Toscansk aften.

Klokken 18:30 er der afgang til vingården og restauranten 'Fattoria il Pulcino', <http://www.fattoriapulcino.it/site/index.html> hvor vi skal til Toscansk aften. Vi mindes stadig den fantastiske aften i 2018, hvor vi var med Gislev til Toscansk aften. Det var en pragtfuld oplevelse på 'Ristorante Chioistro Cennini' i Sarteano, så vi glæder os meget. Det var et rigtig hyggeligt sted med fantastisk mad, masser af god vin og betjeningen var udsøgt. Denne gang foregår det på 'Fattoria il Pulcino' i Montepulciano og vi er selvfølgelig meget spændte på, hvordan aftenen bliver. Forventningerne er store.

Desværre bliver forventningerne ikke indfriet. Det er et stort og flot sted, men desværre er det et pauvert måltid mad vi får serveret og der er desværre ikke overflod af den. Til gengæld er vinene, som bliver serveret, gode.

Det bærer mest af alt præg af en vinsmagning, hvortil der bliver serveret lidt mad og det er rigtig ærgerligt, i betragtning af, at det koster 275 kr. pr. person, for det er det bestemt ikke værd. Det har ganske enkelt ikke noget at gøre med en Toscansk aften. Det kan Gislev ikke være bekendt.

Efter vinsmagning og dertil hørende spiseligt, opfordrer guiden os til at give drikkepenge i en pose der bliver sendt rundt - og meget gerne sedler...! Dét kunne vi godt have undværet.

Efter prøvesmagningen er der til gengæld rig mulighed for at købe vin og jeg tror faktisk der bliver handlet temmelig meget, for deres vin er rigtig god. Vi køber også selv nogle flasker af den gode vin.

Efter en noget anderledes Toscansk aften, kører vi tilbage til hotellet og er hjemme sidst på aftenen.

Det er sidste dag på Hotel President. I dag skal vi besøge den gamle by Pienza, som også er et glædeligt gensyn for os. Undervejs, efter at have passeret Montepulciano, gør vi holdt ved et særligt sted, hvor der er en lang og meget flot allé med cypresser og ved hver cypres er der en mindesten med navnet på en falden soldat fra 1. verdenskrig. Da vi kommer til Pienza, er vi selvfølgelig en tur rundt i byen og også inde i kirken, hvor vi bl.a. ser et maleri af en kvinde, som står med sine afskårne bryster på en bakke. Historien fortæller, at de blev skåret af som straf, fordi hun nægtede at have sex med en mand.

Da vi igen er ude i det mere end varme vejr, trænger vi til at få skyllet halsen, så vi går over på den lille 'Bar la Posta' der ligger lige over for kirken og få os et velfortjent glas vin og en øl.

Omkring middagstid forlader vi Pienza og skal nu ud til vinsmagning hos fynske Janne på vingården 'Fornacina' i Montalcino - <https://www.cantinafornacina.it/en> - et af ugens forventede højdepunkter hvad angår vinsmagning. Her skal vi smage de pragtfulde Brunello vine som de producerer.

Janne er gift med sønnen på vingården og tager imod os allerede ude i vinmarken. Her fortæller hun på sin egen levende, sprudlende og morsomme facon om både druer, dyrkning og produktion af vin, alt sammen krydret med en lattermildhed og humor, så alle kan forstå det.

Efter at have overøst os med sin store viden omkring produktionen af de dejlige vine, er det tid til at smage dem. Vi bliver bænket i den lyse pavillon og på terrassen, og så bliver der ellers disket op med brød, ost og pålæg og ikke mindst smagsprøver på vinene og her mangler virkelig ikke noget.

Efter at have mæsket os med brød og vin, er det blevet tid til handel og jeg skal love for der blev handlet vin. Nogle er sågar nervøse for, om det hele kan være i bussen, men vores chauffør lover højt og helligt, at det alt sammen nok skal komme med hjem. Og selvfølgelig skal vi også selv have noget af den dejlige vin med hjem, så vi har noget at glæde os til.

Efter en fantastisk eftermiddag på vingården 'Fornacina' i selskab med Janne, kører vi tilbage til hotellet, hvor vi i aften skal have afskedsmiddag. Så bliver det spændende hvad den består af.

Det er nu blevet fredag og vi skal så småt begynde at vende næsen hjemad. Den såkaldte afskedsmiddag i går på hotellet, afveg ikke fra de øvrige dage og var således ikke noget specielt at skrive hjem om.

Klokken 08:00 er bussen pakket og vi kører nordpå. Under vejs i dag, skal vi have den sidste vinsmagning, som også er ventet med spænding. Vi kan forstå på nogle af gæsterne som har været her tidligere, at det er turens højdepunkt hvad vine angår.

Altså er vi spændte på at besøge Stefano Accordini, <https://www.accordini.it/en/>, hvor vi skal smage nogle af de kendte Ripasso og Amarone vine.

Inden vi når til vingården, holder vi selvfølgelig frokost og vores gode chauffør tilbyder sig igen med pølser i vand fra Cheminova høfde 42 og med løg fra mors have. Dette kan vi selvfølgelig ikke sige nej til.

Omkring klokken 14:00 når vi frem til Stefano Accordini og vingården som ligger med en flot udsigt i 544 meters højde. Her får vi en fantastisk rundvisning og vi er ikke i tvivl om, at vi er ventet. Der er dækket et meget flot bord, som i den grad klæder de dejlige vine vi kommer til at smage.

Vinene smager virkeligt godt og vi lader os friste og køber mere end 1 flaske med hjem og desuden ryger der også et par flasker dessertvin, Recioto, med i posen.

Efter en rigtig dejlig oplevelse - og en del penge fattigere - er det så afslutningen på vores vinsmagnings turné i Toscana. Nu går turen så videre nordpå mod Trento, til Hotel Alla Nave, hvor vi skal spise middag og overnatte.

Vi kører fra hotellet klokken 08:30. Det gør vi i 13°C og meget flot vejr, så det er en fantastisk smuk tur langs floden Adige i Dolomitterne. På et tidspunkt kører vi fra motorvejen og kører ad en smuk vej mod Brenner og omkring klokken 10:00 når vi Østrig. Ved Kufstein kører vi igen væk fra motorvejen for at undgå kø og igen er det en smuk tur.

Ved 12:30 tiden kommer vi ind i Tyskland, hvor det er tid til at holde frokost, som for vores vedkommende bliver curry wurst og Sangiovese rødvin :-)) i restauranten på rasteplassen. Senere på dagen bliver eftermiddagskaffen byttet ud med lumumbaer, som sædvanlig beredvilligt lavet og skænket af vores chauffør og guide. Endelig ved 17:30 tiden er vi fremme ved vores Novina Hotel ved Nürnberg og i aften kan vi sove med både hovedpude og dyne.

I dag skal vi heldigvis spise tidligt og menuen er buffet. Herligt.

Nu skal vi så i gang med de sidste kilometer hjem. Morgenmaden foregår en lille smule hektisk, men vi kommer heldigvis rimeligt tidligt af sted.

Vi skal holde frokostpause ved Allertal og for en sidste gang serverer vore chauffør pølser for os.

Resten af turen til Danmark er rimelig begivenhedsløs og omkring 18:00 tiden er vi ved Otto Duborg, hvor der lige skal handles en sidste gang.

Klokken 20.00 er vi tilbage hvor vi startede for 10 dage siden, nemlig i Vamdrup. Efter at have fået vores kufferter og forskellige kasser vin, får vi hurtigt pakket bilen og er hjemme i Næstved klokken 22:30.

Det har alt andet lige været en rigtigt god tur, selv om der har været nogle få bump under vejs. Vi har oplevet meget og smagt en masse forskellig vin, noget var bedre end andet, men vi mener vi har fået noget godt med hjem. Vi har haft godt selskab og gode "sidekammerater" og har faktisk grinnet meget under vejs. Men, det har også været bare lidt hårdt. :-))

Eneste minus er, at vi kommer hjem med en forkølelse på grund af aircondition i bussen og vi er ikke de eneste der har sådan en med hjem. Men heldigvis var det først de sidste dage det gik galt og det kan vel siges sådan her: "det er, som det er". Der kan ikke laves varme under det ene sæde og kulde under det andet.

Jens Rostgaard Gjerløv.

Oktober 2023.